

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 28.

Fjerde Sessions anden Samling.

20de Møde.

Torsdagen den 14de Juli.

(Forts.)

Bergsøe: Jeg skal ikke her yttre mig om det Spørgsmaal, om det var ønskeligt, at denne Længdebane i Jylland, om hvilken her er Tale, fik en vestlig eller østlig Retning. Jeg har nemlig den Overbeviisning, at det, naar dette Spørgsmaal endeligt skal afgjøres, hverken vil være de her i Thinget udtalte Ønsker eller Regjeringens Anskuelse, som vil blive af meest Vægt, men at Entreprenørernes Overbeviisning om, hvad der betaler sig bedst for dem, vil være det Moment, som væsentligt vil faae en afgjørende Indflydelse. Men, da jeg troer, at det meget let kunde hændes sig, at Entreprenørernes Anskuelse kunde være en saadan, at Længdebanen fik en vestlig Retning, og, da Regjeringen dog altid vil kunne udøve nogen Indflydelse paa Entreprenørerne, skal jeg udtale det som mit Ønske og som Noget, jeg troer vilde være meget gavnligt og hensigtsmæssigt, at, i det Tilfælde, at Banen fik en vestlig Retning, den da dog kom til at gaae til Aalborg over Hobro eller saaledes idetmindste, at den bøiede sig henimod Hobro, idet nemlig Randers By og hele dens Omegn da vilde have temmelig let ved at sætte sig i Communication med Længdebanen ved at anlægge en Jernbanestrækning fra Randers til Hobro. Det er tidligere udtalt, at man maatte vente, at i det Tilfælde, at det blev en vestlig Retning, Jernbanen fik, Aarhus da vilde blive sat i Forbindelse med Banen ved en Tværbane. Men, naar Banen bøiede sig omad imod Hobro, vilde det maaskee ikke være ugunstigt tillige foruden Tværbanen at faae en Længdebane, der gik fra Aarhus over Randers til Hobro. Terrainet maa vistnok an-

tages her i det Hele taget at være ikke ugunstigt mellem Randers og Hobro, og, om det end ikke er gunstigt mellem Aarhus og Randers, vil det dog vel ikke være i den Grad ugunstigt, at det jo nok vilde lade sig gjøre, og Jyllands to vigtigste Kjøbstæder paa Østkysten vilde da i det Tilfælde, jeg forudsætter, komme til at lide langt mindre ved, at Banen havde faaet en vestlig Retning.

Sundsteen: Det synes mig, som om det sidste ærede Medlem, der talte, tog mere Hensyn til, hvad der vilde være Entreprenørernes Bedste, end hvad der vilde være til almindeligt Bedste for det hele Land. Jeg troer, at, naar Regjeringen foretager sig en saa vigtig Entreprise som at anlægge en Jernbane, da maa vel Spørgsmaalet om, hvad der er til Gavn og Bedste for de enkelte Landsdele, isærdeleshed komme i Betragtning; det maa blive et Hovedmoment, som maa gjøre sig gjældende ved Underhandlingerne mellem Regjeringen og vedkommende Entreprenører. Ja, skulde man alene lade det beroe paa, hvad der muligens kunde være Entreprenørernes Bedste, da frygter jeg sandelig ogsaa for, at vi fra Bestkanten af Jylland vanskeligt i den nærmeste Fremtid vilde erholde nogen Jernbane. Men jeg haaber, at Regjeringen har det rette og klare Blik over, hvad der tjener til Bedste for samtlige Landsdele, og, naar et æret Medlem af Thinget (Lang) tidligere har yttret, at Bestkanten og ligeledes den mellemste Deel af Jylland hidtil have været forsømte eller idetmindste maattet staae tilbage i mange Henseender for Landets øvrige Dele, da maa jeg fuldkomment samstemme med ham deri; men saameget mere nærer jeg derfor Haab om, at de, som nu staae i Spidsen for Regjeringen, og navnlig den høitærede Finansminister, ogsaa vilde tage et billigt Hensyn til Bestkantens billige For-